

A TANULMÁNYI KREDITEK ELISMERÉSE ÉS A KURZUSMEGFELELTETÉS MÓDSZEREI ERASMUS-KOORDINÁTOROK KÖRÉBEN VÉGZETT KÉRDŐÍVES KUTATÁS EREDMÉNYEI ALAPJÁN

Nagy Zsuzsanna *, Tóth Edit **

* SZTE Neveléstudományi Doktori Iskola

** MTA-SZTE Képességfejlődés Kutatócsoport

Kulcsszavak: felsőoktatás-kutatás; Erasmus-program

Az Erasmus-mobilitás sikeressége az európai felsőoktatási intézmények kurzusai közötti átjárhatóságon és a tanulmányi kreditek teljes körű elismerésének elvén alapul. A PRIME-kutatások tájékoztató jellegű eredményei arra hívták fel a figyelmet, hogy a magyarországi egyetemek és főiskolák kreditelismerési és kurzusmegfeleltetési gyakorlatával problémák lehetnek. Előadásunkban hét hazai felsőoktatási intézmény Erasmus-koordinátorainak (N=47) online kérdőíves megkeresésén alapuló, a kreditelismerés és a kurzusbefogadás általuk alkalmazott módszereinek feltárására irányuló kutatásunk eredményeit összegezzük.

Az eredmények szerint a kurzusekvivalencia megállapításának módszerei közül leggyakoribb a tematikák összehasonlítása (32%), a kurzuscímek és tartalmak együttes elemzése (21%), a címek, tematikák és teljesítési feltételek egyidejű vizsgálata (19%), valamint a tartalmi és követelménybeli összevetés (17%). A kurzusmegfeleltetés dokumentálása a vizsgált intézményekben nem egységes. A tanulmányút során teljesítendő kurzusokat rögzítő tanulmányi megállapodás egyes intézményekben csak a választott tárgyak listáját, máshol a nekik megfeleltetett anyaintézményi kurzusokat is tartalmazza. Néhány intézmény más eszközökkel is rögzíti az egymásnak megfeleltetett kurzusokat, míg máshol csak a hallgatók és oktatók szóbeli megegyezése garantálja a teljesített kurzusok későbbi elfogadását. A mobilitás során szerzett tanulmányi kreditek elismerése az azonos kreditszámú hazai és külföldi kurzusok esetén problémamentes. Gondot az okoz, ha a külföldön elvégzett kurzus kreditértéke nem egyezik meg a vele ekvivalens magyarországi kurzus kreditértékével. Ennek kezelésére az intézményekben több gyakorlat él: (1) az anyaintézményi (51%) vagy (2) a külföldi kurzus kreditértékén (8,5%) történő elismerés, illetve (3) a magas kreditszámú kurzus több tantárgykénti elfogadása (23%).

A kurzusekvivalencia megállapítása, dokumentálása, valamint a kreditelismerés terén jelentős eltérések tapasztalhatók a hazai intézményekben. Szükséges lehet a vizsgált kérdésekben, az intézményi autonómiát szem előtt tartva, egységes irányelvek megfogalmazása.

A kutatás a Tempus Közalapítvány megbízásából készült.